

Byblis: duhový rostliny

Přesvědčivě spolehlivě pěstoval Radek Kastner

[08.01.2008]

Aktualizováno [04.07.2008]

O: Vlastnosti tohoto rodu vypadají velice podobně jako některé vytrhlé druhy rodu *Drosera*.

Byblis gigantea a *Byblis liniflora*

Foto *Galleria Carnivora* © Barry Rice

Ařkoliv

jejich květy jsou zygomorfní (soustředěné symetricky, symetricky podle jedné roviny – např. symetrie levé a pravé poloviny květu – pozn. překl.), což je poněkud odlišné od actinomorfních (hvězdovitě symetrických) květů rodu *Drosera*. U některých druhů to není – přelíhají patrně, ale vzhledem si na fotografiích na této straně (DODAT FOTO). Vidíte, jak jsou prašiny seskupeny společně, kousek pod stědem květu?

Jméno, údajně používá se pro tyto rostliny (obecně jméno) je –žrainbow plants (duhový rostliny, v –etinu se používá v –raz byblidy – pozn. překl.), ařkoliv jsem slyšel prozatím jediného –lovka, který tento v –raz používá v konverzaci. Podle mne je to zcela hloupé, protože je možné přepokládat, že kapičky vylouvané –lázami, pokud jsou nahlíženy pod určitým úhlem směrem ke zdroji světla, rozkládají, rozkládají světlo do spektrálních barev. Je to pouhý jednoduchý optický efekt, jakž takž můžete pozorovat u rosnatek (*Drosera*), rosnolistu (*Drosophyllum*), tušnic (*Pinguicula*), na trávě ku a –erstvě mokřině chodníku. A také po takovémto pozorování – nenazvu chodník –žduhovým chodníkem a také nebudu o této rostlině hovořit pod takovýmto jménem.

Osobně preferuji název *Byblis* (v –er je to bez problémů – pozn. překl.). Toto jméno nosí na paměť extrémně prchlivě vnuce (nebo netešmi, zřejmě – na překladech) –mskáho boha Apollona. Udalala však velkou chybu v tom, že vyvolala pocity lásky u svého bratra – dvojete Cauna. Jenže ařkoliv takovéto skutky nebyly zcela zakázány u bohů a jejich pokrevních přelíhacích, její bratr ji zavrhl a tak plakala, plakala a plakala. A tak CVAK! Zmánila se ve fontánu.

Jednotlivé rostliny rodu *Byblis* jsou pokryty lepkavými chloupky. Každý, který usedne na rostlinu, se zachytá – ve slizu a zahyne v objeté rostlině. Rostlina neprojevuje žádné pohyby, které jsou patrně např. –klad u některých tušnic nebo rosnatek, kde se směrem ke každému mohou ohýbat celé listy, nebo tentakule rosnatek a ulovenou každou tak –ce semknou a obalí. U byblid – prostě hmyz usedne na rostlinu a zůstane přilepený. Některé, nikoliv však všechny, druhy byblid byly testovány na přetlakování trávicích enzymů. *Byblis gigantea* a *B. filifolia* enzymy mají, *Byblis liniflora* nikoliv. Enzymy, jež jsou těmito rostlinami produkovány, jsou vyměňovány přelíhacími –lázami, které nejsou

viditeľnosť pľasiek-leťtostných pozorovateľm. Neznám funkci pľasiekch ťíz u druh, ktorým enzýmy nevylučujú.

U rastlín rodu *Byblis* je často pozorovano, že je rastlina hostiteľom polokrvných hmyzu (*Setocoris* sp.). Tihle hnušičky mrchoľrouť sa hemž po lepkavom povrchu rastliny, ani by sami boli polapení a jako upľasiek sajtekutinu z polapeného hmyzu. Pľasiek pokľádajú se, že vľkaly tohoto hmyzu prospávajú rastlinu. Odpovädajú tyto rastliny vaľ definici masožravosti?

Page

citations:

Conran, J.G. et al. 2002; Hartmeyer, S. 1997, 1998;

Lowrie, A. & Conran, J.G. 1998; Rice, B.A. 1993, 2006a; Schlauer, J. 2002;

personal observations.

Revised: January 2007

©Barry Rice, 2005

T: Radek Kastner